

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyev trg 11

Povrv-489/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja SUNCE HOTELI d.d., Zagreb, Radnička cesta 43, OIB: 06916431329, protiv tuženika E.V.A. BLUE d.o.o., Zagreb, Ulica baruna Trenka 8, OIB: 68328141202, nakon javne glavne rasprave zaključene 6. listopada 2026. g, u prisutnosti punomoćnica tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 13. listopada 2026. objavljene presude

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u toč. 1. rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Vike Despot Roso iz Zagreba, br. Ovr-65525/25 od 28. studenog 2025. u dijelu kojim se nalaže tuženiku da plati tužitelju iznos od 4.277,20 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 16.06.2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotna poena, zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 25,00 EUR s pripadajućim zateznim kamata od 28.11.2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana, naknadi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu od 90,00 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja, javni bilježnik Vika Despot Roso iz Zagreba izdala je rješenje o ovrsi broj Ovr-65525/25 od 28. studenog 2025. kojim je tuženiku

naloženo platiti tužitelju iznos od 4.277,20 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, te nadoknaditi trošak ovršnog postupka u iznosu od 25,00 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno izjavio prigovor, pa je ovaj sud rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje i odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru osporava utuženo potraživanje u cijelosti navodeći da iz rješenja o ovrsi ne proizlazi pravna osnova dugovanja prema kojoj bi tuženik bio dužan tužitelju utuženi iznos, da sporni račun nema evidentiran u poslovnim knjigama, da je upitna pravovaljanost dokumentacije na koju se tužitelj poziva u vjerodostojnoj ispravi te da račun nije primio. U daljnjem tijeku postupka tuženik nije iznosio činjenice niti predlagao dokaze.

4. U tijeku postupka, nastavljenog po pravilima parničnog postupka, tužitelj je činjenično obrazložio tužbeni zahtjev navodeći da je tužitelj je kao ugostitelj, na izričit zahtjev tuženika, pružio uslugu smještaja za grupu gostiju u svom smještajnom objektu „Bluesun Hotel Elaphusa“ na otoku Braču, i to u razdoblju 28. do 31. svibnja 2024. godine te da je navedena usluga smještaja pružena je na temelju Ugovora o korištenju usluga hotelskog smještaja i drugih usluga za skupinu gostiju, zaključenog između tužitelja i tuženika dana 26.03.2024. godine. Ukupna ugovorena vrijednost ugostiteljskih usluga iznosila je 12.737,20 EUR. Za navedene usluge tužitelj je tuženiku ispostavio dva računa: račun broj 563/Z1110/1 od 31.05.2024. godine na iznos od 4.230,00 EUR i račun broj 564/Z1110/1 od 31.05.2024. godine na iznos 8.507,20 EUR. Tuženik je dana 13.05.2024. godine podmirio račun broj 563/Z1110/1 u cijelosti, u iznosu od 4.230,00 EUR. Slijedom navedenog, u ovom postupku tužitelj potražuje dio tražbine po računu broj 564/Z1110/1 u iznosu od 4.277,20 EUR, dok će preostali dio tražbine po istom računu biti predmet posebnog postupka. U prilog svoji tvrdnji tužitelj je dostavio isprave na kojima temelji osnovanost svog zahtjeva i dokazuje iznesene činjenične navode.

5. Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220 st. 2 ZPP-a proveo dokaze uvidom u dokumentaciju i to: izvod otvorenih stavaka na dan 27. svibnja 2025. (list 7 spisa), račun broj 3193/1/1 (list 9 – 10 spisa), račun broj 3837/1/1 (list 18 – 19 spisa), kartice dobavljača (list 26 spisa), računi (list 27 – 28 spisa, list 66 – 71 spisa), e-mail korespondencija (list 30 – 31 spisa, list 72 – 78 spisa), ugovor o korištenju usluga hotelskog smještaja i drugih usluga (list 60 – 64 spisa) i izvod otvorenih stavaka na dan 27. svibanj 2025. (list 79 spisa).

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu cijene za pruženu uslugu smještaja za grupu gostiju u smještajnom objektu „Bluesun Hotel Elaphusa“ na otoku Braču, u razdoblju 28. do 31. svibnja 2024. u ukupnom iznosu od 4.277,20 eura.

7. Prilikom podnošenja prijedloga za ovrhu tužitelj je omaškom umanjio potraživanje po računu broj 564/Z1110/1 za iznos od 4.230,00 EUR, iako se navedena uplata evidentno odnosi na prvo spomenuti račun, dok drugi račun nije podmiren niti djelomično.

8. Uvidom u utuženi račun broj 564/Z1110/1 s popratnom specifikacijom sud je utvrdio da je računi ispostavljen tuženiku za usluge smještaj na kraju svibnja 2024., u objektu na Braču te da je u njima regulirana cijena usluge.

9. Uvidom u Ugovor o korištenju usluga hotelskog smještaja i drugih usluga zaključen između tužitelja i tuženika dana 26.03.2024. g. sud je utvrdio da se izvršitelj, ovdje tužitelj obvezao obaviti za naručitelja, ovdje tuženika obaviti usluge smještaja u razdoblju od 28.05.2024. do 31.05.2024. te da je ugovoreno da tuženik za izvršenu uslugu plaća ugovorenu naknadu.

Sud je utvrdio da je sam ugovor potpisan od obje strane, ovdje tuženika i tužitelja.

10. Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da je ugovor valjan i da kao takav obvezuje stranke i da su tim ugovorom stranke ugovorile da će tužitelj za obavljati usluge za tuženika, a da će mu tuženik za ispostavljene usluge plaćati ugovorenu naknadu.

11. Uvidom u korespondenciju među strankama (posebno e mail od 30.07.2025.) sud je utvrdio da je tuženik priznao dugovanje, da predlaže obročnu otplatu, da je potvrdio primitak računa te da je priznao financijske poteškoće kao razlog neplaćanja, a ne izvršenje usluge.

12. Činjenicu da je tuženik po računu broj 563/Z1110/1 koji je tužitelj ispostavio za iste predmetne usluge po ugovoru izvršio plaćanje u cijelosti, tuženik nakon podnošenja prigovora nije niti osporavao.

13. Odredbom čl. 240. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26 dalje: ZOO) propisano je da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja. U konkretnom slučaju tuženik je davanjem otplate priznao dug prema tužitelju.

Osim toga i pismeni prijedlog tuženika u kojem moli otplatu na rate i izrijeком spominje „naš dug prema vama“ u svakom slučaju predstavlja priznanje duga.

14. Tuženik je u svojem prigovoru isticao da u svojoj knjigovodstvenoj evidenciji nije evidentirano nikakvo dugovanje prema tužitelju. Obveza niti nastaje niti prestaje evidentiranjem u poslovnim knjigama. Činjenica da, eventualno, tuženik nije evidentirao neku obvezu ne znači ujedno da ona i ne postoji.

15. Tuženik je u svojem prigovoru isticao i da nije zaprimio račun tužitelja.

Naime, primitak računa nije relevantan niti utječe na nastanak obveze, budući da je to jednostrana isprava koja ne predstavlja niti odgovarajuće dokazno sredstvo u prilog postojanja fakturirane obveze. Zato, činjenica je li tuženik primio fakturirane račune prilikom primitka rješenja o ovrsi ili nakon utuženja (jer ih je tijekom postupka dostavom dokumentacije zasigurno primio), nije relevantna.

16. Stoga je tužitelj osnovano i sukladno ugovoru ugovoru zatražio isplatu naknade za usluge smještaja u iznosu od 4.277,20 eura.

17. Ugovorne odredbe obvezuju i ugovor se mora izvršiti, a sukladno odredbi čl. 148. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane.

18. Tužitelj je tuženiku za navedene usluge ispostavio račun, a nasuprot tome nije utvrđeno da bi računima tuženik bilo koji način prigovorio ili ih eventualno vratio tužitelju.

19. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio osnovu tužbenog zahtjeva, dok je visinu tužbenog zahtjeva utvrdio uvidom u Ugovor i račune kao vjerodostojnu dokumentaciju iz koje proizlazi da tuženik nije platio tužitelju ostatak cijene za predmetne usluge.

20. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio da utvrđene okolnosti konkretnog slučaja pružaju valjani osnov za zaključak da je među strankama uspostavljen obveznopравни odnos odnosno ugovorni odnos u izvršenju kojeg je tužitelj obavio usluge, te u svezi s time ispostavljao tuženiku određene račune, a tuženik nije izvršio svoju ugovornu obvezu koja se sastoji u plaćanju cijene po predmetnim računima.

21. Navode i dokaze tužitelja tuženik nije osporio isticanjem činjenica ili predlaganjem dokaza koji bi doveli u sumnju osnovanost i visinu tužiteljevog potraživanja, iako je to bio dužan sukladno čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a. Nakon podnošenja prigovora u kojem navodi da nije razvidna osnova potraživanja tužitelja, tuženik je pokazao potpunu pasivnost u daljnjem tijeku postupka kako neodazivanjem na zakazana ročišta tako i neočitovanjem na dokaze koje je priložio tužitelj, a iz kojih proizlazi da su stranke bile u poslovnom odnosu i da je tužitelj ispunio svoje obveze iz tog poslovnog odnosa.

22. S obzirom da je sud odlučne činjenice mogao utvrditi na temelju izvedenih dokaza i s obzirom na zauzeta pravna shvaćanja dana u obrazloženju, sud je izvođenje daljnjih dokaza ocijenio nepotrebnim.

23. Budući je tužitelj svoju ugovornu obvezu prema tuženiku izvršio dok tuženik svoju obvezu isplate naknade nije izvršio u cijelosti, ovaj sud je našao tužbeni zahtjev osnovanim u cijelosti, pa je na temelju odredbe čl. 590. ZOO-a, presudio kao u toč. I. izreke presude.

24. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

25. Tužitelj je uspio u parnici pa su mu sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a priznati troškovi ovršnog i parničnog postupka u cijelosti pri čemu su uzeti u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

26. Tužitelju je priznat trošak ovršnog postupka koji se sastoji od troška predujma javnobilježničke naknade u iznosu od 10,00 eur prema odredbi čl. 5. st. 1. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne

novine" broj: 9/21, 18/22 i 154/22 – dalje: Pravilnik), te ostatka nagrade i naknade u iznosu od 10,00 eur što uvećano za PDV od 25% iznosi 25,00 eur.

27. Zatezne kamate na trošak ovršnog postupka dosuđene su tužitelju od dana donošenja rješenja o ovrsi sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 – dalje: OZ).

28. Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 90,00 eur na koji iznos tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja do isplate sukladno odredbi čl. 151. st. 3 ZPP-a.

U Zagrebu, 13. listopada 2026. godine

SUTKINJA
Romina Markovinović

Dokument je elektronički potpisan:

ROMINA MARKOVINOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

13-10-2026

07:53:12

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=MARKOVINOVIĆ

G=ROMINA

CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

Dna:

tužitelju uz rješenje o pristojbi

tuženiku

kal pravomoćnosti 30 dana

Broj zapisa: **9-3088e-83b78**

Kontrolni broj: **09bd0-27c23-e325f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.